

Warszawa, 28 maja 2026 r.

**Sędzia Trybunału Konstytucyjnego
Maciej Taborowski**

**Bogdan Świączkowski
Prezes Trybunału Konstytucyjnego
al. Szucha 12A
00-918 Warszawa**

Dotyczy: odpowiedź na list z 19 maja 2026 roku w sprawie zabezpieczenia udzielonego przez Europejski Trybunał Praw Człowieka w dniu 5 maja 2026 r.

Szanowny Panie Prezesie,

dziękuję za Pana pismo z 19 maja 2026 roku, który stanowiło odpowiedź na pismo skierowane do Pana z 12 maja 2026 r., przekazujące postanowienie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 5 maja 2026 (17392/26), w którym ETPCz w składzie 7 sędziów wydał jednomyślnie zabezpieczenie nakazujące Rzeczypospolitej Polskiej zapewnienie, aby jej właściwe władze publiczne powstrzymały się od utrudniania objęcia i wykonywania obowiązków sędziowskich przez sędziów Trybunału Konstytucyjnego (dalej „TK”) wybranych przez Sejm w dniu 13 marca 2026 roku, w tym mnie.

Natomiast nie mogę przyjąć Pana stwierdzenia, zgodnie z którym będzie Pan osobiście odpowiadał na pismo skierowane do Dyrektora Kancelarii TK z 14 maja 2026 r. Oczekuję, że odpowiedź zostanie nadesłana bezpośrednio przez Dyrektora Kancelarii, do której pismo jest skierowane, a nie przez Pana w jej imieniu.

Odnosząc się do stwierdzeń zawartych w Pana liście z 19 maja 2026 r. jako wybrany przez Sejm 13 marca 2026 r. na podstawie art. 194 ust. 1 Konstytucji sędzia Trybunału Konstytucyjnego stwierdzam, co następuje:

1. Brak odniesienia się do argumentów podniesionych w piśmie z 12 maja 2026 r. skierowanym do Prezesa Trybunału Konstytucyjnego

Przesłane przez Pana w piśmie z 12 maja 2026 r. stanowisko, które przekazał Pan Pełnomocnikowi Ministra Spraw Zagranicznych do spraw postępowań przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, **nie odnosi się w żadnym stopniu do argumentów podniesionych przeze mnie w liście skierowanym do Pana w dniu 12 maja 2026 r.** W związku z tym, uprzejmie proszę o niezwłoczne przesłanie rzetelnej odpowiedzi, która odnosi się do treści mojego listu.

2. Wprowadzające w błąd stanowisko zawarte w piśmie Prezesa TK do Pełnomocnika Ministra Spraw Zagranicznych do spraw postępowań przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka

W odniesieniu do przedstawionego przez Pana stanowiska Prezesa TK z 15 maja 2026 r., skierowanego do Pana Pawła Wierdaka, Pełnomocnika Ministra Spraw Zagranicznych do spraw postępowań przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, wskazuje, co następuje:

- 1) **Pańskie pismo faktycznie stanowi o odmowie podporządkowania się wiążącej decyzji ETPC z 5 maja 2026 r. o środkach tymczasowych, z naruszeniem art. 34 EKPC i art. 39 Regulaminu ETPC.**
- 2) Widoczna jest intencja Pana jako Prezesa TK do odsunięcia od siebie odpowiedzialności za istniejący stan niedopuszczenia wybranych przez Sejm 13 marca 2026 r. sędziów TK do podjęcia funkcji, a przerzucenia jej na Prezydenta RP. Tymczasem każdy z tych organów odpowiada w zakresie spoczywających na nim obowiązków prawnych. Zabezpieczenie udzielone przez ETPC 5 maja 2026 r. skierowane jest do wszystkich polskich organów – w tym, a w istocie przede wszystkim, do Prezesa Trybunału Konstytucyjnego.
- 3) Jako Prezes TK twierdzi Pan, że Trybunał Konstytucyjny „*nie utrudnia objęcia i wykonywania obowiązków sędziowskich*”, bo skarżący nie są sędziami, skoro nie złożyli ślubowania wobec Prezydenta i nie został z nimi nawiązany stosunek służbowy sędziego TK (pkt 1-2 pisma). W tym względzie należy podnieść, że skarżący są sędziami, bo o tym rozstrzyga Konstytucja RP, jako jedyną przesłankę objęcia funkcji sędziego TK przewidując w art. 194 ust. 1 wybór przez Sejm. Wynika to również wprost z wyroków TK w sprawach K 34/15 i K 35/15.
- 4) Wbrew Pana twierdzeniom, skarżący złożyli ślubowanie „wobec” Prezydenta RP, co zostało Panu zakomunikowane już w dniu 9 kwietnia 2026 r. Stosowne dokumenty urzędowe (akty notarialne) zostały Panu przedłożone 10 kwietnia 2026 r. Ani Konstytucja ani ustawa nie daje podstaw do oceny statusu sędziego TK Prezydentowi RP, czy też Prezesowi TK. Co więcej, ich pogląd na sprawę nie może blokować objęcia urzędu sędziego TK i faktycznie ingerować w konstytucyjny ustrój TK, a przez to i ustrój państwa jako takiego. Dodatkowo nie wskazał Pan do tej pory (prośba wynikała z mojego listu do Pana z 10 maja 2026 r.) ani podstawy prawnej prowadzenia korespondencji w sprawie ślubowania z Kancelarią Prezydenta RP, ani podstawy prawnej związania Prezesa TK treścią pism i poglądów wyrażanych przez urzędnika Kancelarii Prezydenta RP.
- 5) Stanowisko Prezesa TK w praktyce uzależnia możliwość wykonywania funkcji sędziego TK od aktu woli Prezydenta RP – i w ten sposób próbuje kreować nie istniejącą konstytucyjnie ani ustawowo kompetencję Prezydenta do wyrażania zgody na objęcie urzędu sędziego TK przez określoną osobę. Samo dopuszczenie pozaprawnej, w sposób oczywisty sprzeczny z Konstytucją ingerencji Prezydenta w możliwość podjęcia i wykonywania funkcji sędziego TK, a przez to decydowania o

obsadzie TK, jest niezgodną z EKPC ingerencją w niezależność sądownictwa (konstytucyjnego). Taka arbitralna ingerencja, pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej, nie realizuje żadnego uzasadnionego, obiektywnego interesu państwa i stąd jest też sprzeczna z EKPC.

- 6) Powoływanie się przez Pana na orzeczenie TK w sprawie K 6/21 jest irrelevantne (pkt 2 oraz pkt 4 pisma), bo stanowiło ono arbitralną reakcję TK na wyrok ETPC w sprawie Xero Flor. ETPC ocenił już, że orzeczenie K 6/21 było oczywistą próbą uniemożliwienia wykonania wyroku Xero Flor i ograniczenia jurysdykcji Trybunału, którą ma na mocy art. 19 i 32 EKPC (zob. wyrok ETPC w s. Advance Pharma przec. Polsce, pkt 320). Tak samo należy odczytywać chęć polegania na orzeczeniu K 6/21 w niniejszej sprawie – jako usiłowanie wyłączenia zastosowania do niej standardów konwencyjnych i podważenia właściwości ETPC.
- 7) Orzeczenie K 6/21 jest irrelevantne jeszcze z jednego względu, ponieważ dotyczy oceny legalności **wyboru** sędziów TK. Tymczasem jest poza sporem, że mój wybór został dokonany prawidłowo, w pełni zgodnie z art. 194 ust. 1 Konstytucji. Ani Pańska argumentacja, ani stanowiące jej inspirację wypowiedzi urzędnika Kancelarii Prezydenta nie kwestionuje prawidłowości mojego wyboru. Pańskie argumenty dotyczące art. 4 ustawy o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego – abstrahując od tego, że nie mają podstaw faktycznych ani prawnych – w żaden sposób nie odnoszą się do mojego **wyboru** na sędziego TK.
- 8) Gdy chodzi o odwołanie się przez Pana do orzeczenia K 7/21 (pkt 4 pisma) – ETPC wyjaśnił już, że nie może ono mieć żadnego wpływu na ostateczne orzeczenia ETPC, z uwagi na zasadę mocy wiążącej jego orzeczeń wynikającą z art. 46 ust. 1 Konwencji (wyroki ETPC w sprawach: Juszczyszyn, pkt 209; oraz Wałęsa, pkt 143).
- 9) Również w odniesieniu do orzeczenia K 1/17, także powołanego w stanowisku Prezesa TK (pkt 2), ETPC wyraził już swoją krytyczną ocenę w wyroku Xero Flor, uznając, że orzeczenie to ma niewielkie, jeśli w ogóle jakiegokolwiek, znaczenie dla oceny ważności wyboru sędziów TK, ponieważ „*bez powołania się na jakiegokolwiek merytoryczne uzasadnienie*” całkowicie pominęło wcześniejsze wyroki TK. W ocenie ETPC, orzeczenie K 1/17 nie mogło naprawić fundamentalnych nieprawidłowości w wyborze sędziów, ani też uprawomocnić ich wyboru (Xero Flor, pkt 272–273). Analogicznie zatem powoływanie się na to orzeczenie w niniejszej sprawie należy uznać na nietrafne i nie mające znaczenia dla określenia statusu skarżących.
- 10) Orzeczenie TK z 12 maja 2026 r. w sprawie K 3/26 jest prawnie zdyskwalifikowane już z powodu niezgodności składu orzekającego z wymogami art. 6 Konwencji – udziału w nim osób powołanych na stanowiska sędziowskie z oczywistym naruszeniem prawa krajowego i Konwencji (wyroki: Xero Flor – ocena ogólna, oraz M.L., pkt 173 – odnośnie J. Piskorskiego i J. Wyrembaka). Pismo z wnioskiem o wyłączenie tych osób zostało zignorowane przez skład orzekający TK w tej sprawie. Abstrahując już nawet od tego, że stanowisko to nie stanowi wyroku Trybunału Konstytucyjnego w rozumieniu Konstytucji RP, to nie może mieć żadnego znaczenia

dla mojego ślubowania i nawiązania stosunku służbowego, ponieważ wywołało ono skutki w dniu 9 kwietnia 2026 r., tj. na przeszło miesiąc przed wydaniem tego stanowiska przez trzy osoby z pięcioosobowego składu.

- 11) Z kolei powołanie się przez Pana jako Prezesa TK na sprawę Kpt 1/26 obnaża intencję przedłużania istniejącego stanu niezgodnego z Konstytucją RP. Wniesienie przez Prezydenta RP wniosku o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego służy bowiem jedynie wykreowanie pretekstu, który miałby uzasadniać przedłużanie niezgodnej z Konstytucją i zabezpieczeniem ETPC sytuacji, w której nie dopuszcza Pan do orzekania prawidłowo wybranych sędziów TK. Jest jednak poza sporem, że ów fikcyjny spór kompetencyjny nie może usprawiedliwiać bezprawnych działań.
- 12) Jak wskazywałem w piśmie do Pana z 27 maja 2026 r., postawiony w sporze kompetencyjnym problem zasadza się na wielu fałszywych przesłankach i okolicznościach faktycznych i prawnych. Wyjaśniłem w nim, że art. 4 ust. 1 ustawy o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego nie przyznaje Prezydentowi RP żadnej czynnej roli w kontekście ślubowania. Jest w nim mowa wyłącznie o obowiązku sędziego TK do złożenia ślubowania wobec Prezydenta RP. Przepis nie przewiduje kompetencji Prezydenta RP do decydowania, czy przyjmie ślubowanie czy tego odmówi. Żaden przepis prawa nie przywidywa „przyjęcia” przez Prezydenta RP ślubowania od sędziów TK. Złożone przeze mnie 9 kwietnia 2026 r. ślubowanie było dokonane tylko i wyłącznie wobec Prezydenta RP. Wszelkie sugestie, jakobym złożył ślubowanie wobec Marszałka Sejmu są wymysłem opartym na oczywiście nieprawdziwych założeniach. Musi zdawać Pan sobie sprawę, dysponując dokumentami urzędowymi przekazanymi Panu przeze mnie 9 kwietnia 2026 r.
- 13) Wskazywałem również w kontekście sporu kompetencyjnego, że opiera Pan swoje stanowisko na treści pisma urzędnika Kancelarii Prezydenta, które stanowi odpowiedź na sformułowane przez Pana pytanie zawierające niezgodny z rzeczywistością stan faktyczny i prawny w kontekście ślubowania z 9 kwietnia 2026 r. Przytoczona przez Pana argumentacja w piśmie z Kancelarii Prezydenta wskazuje na to, że nie zawiera ono żadnej argumentacji prawnej odnośnie od kwestii ślubowania z 9 kwietnia 2026 r. a jedynie stanowi ogólnie wyrażenie stanowiska w tej kwestii. Do tej pory nie uzyskałem też od Pana żadnej informacji na temat podstaw prawnych wymiany korespondencji pomiędzy Prezesem TK i Kancelarią Prezydenta oraz informacji, na jakiej podstawie prawnej Prezes TK jest związany treścią listu podpisanego przez urzędnika Kancelarii Prezydenta.
- 14) W istocie należy stwierdzić, że próbuje Pan w obecnej sytuacji wykreować błędne koło: nie chce dopuścić sędziów TK – bo nie zostali zaprzysiężeni wobec Prezydenta – a ten nie może działać, bo trwa sprawa Kpt 1/26, którą sam Prezydent zainicjował – a której rozpoznanie zależy od TK – ten zaś nie będzie mógł jej rozpoznać, bo nie może działać w pełnym prawidłowym składzie. To powoduje zawieszenie sytuacji na czas nieokreślony, a jednocześnie uniemożliwia prawidłowe funkcjonowanie TK i, co najważniejsze, pozbawia Polki i Polaków ochrony konstytucyjnej.

- 15) Powyższa konstrukcja wskazuje na intencjonalność wykreowania sytuacji patowej. Wpisuje się też we wcześniejsze wypowiedzi Prezesa TK o braku dla skarżących skutecznej krajowej drogi zagwarantowania im podjęcia i wykonywania konstytucyjnych uprawnień i obowiązków sędziów TK.

3. Ponowne wezwanie do zrealizowania decyzji ETPC z 5 maja 2026 r.

Za obowiązujące należy nadal uznać wydane przez prawidłowe składy TK orzeczenia K 34/15 i K 35/15, zgodnie z którym Prezydent ma niezwłoczny obowiązek odebrania ślubowania od wybranego przez Sejm sędziego TK.

Dodatkowo należy zauważyć, że – w związku ze stanowiskiem TK z 12 maja 2026 r. – wyrażane wcześniej obawy Kancelarii Prezydenta RP w kontekście wad czy niekonstytucyjności procedury wyboru sędziów w dniu 13 marca 2026 r. przez Sejm nie znalazły żadnego potwierdzenia. Tym bardziej nie istnieją żadne przeszkody do uznania, że 9 kwietnia 2026 r. doszło do nawiązania przeze mnie stosunku służbowego sędziego TK.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, Pańskie działania w sposób złośliwy, intencjonalny, świadomy i bezpośredni zmierzają do uniemożliwienia podjęcia obowiązków przez sędziów, którzy złożyli ślubowanie 9 kwietnia 2026 r. wobec Prezydenta i w efekcie zmierza bezpośrednio do ubezskutecznienia wyboru dokonanego przez Sejm w dniu 13 marca 2026 r., a w efekcie Pana działania stanowią rażące naruszenie Konstytucji oraz orzecznictwa TK w sprawach K 34/15 oraz K 35/15.

Dodatkowo, Pańskie działania naruszają w sposób bezpośredni i intencjonalny wiążące i skuteczne zabezpieczenie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 5 maja 2026 r., które zostało Panu przedstawione wraz z pismem 12 maja 2026 r.

W związku z tym, oczekuję od Pana niezwłocznie dopuszczenia do orzekania.

Maciej Taborowski